

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

LANTOS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(33807/07. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2011. március 1.

Ez a határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Lantos kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Ireneu Cabral Barreto, *Elnök*,
Dragoljub Popović
Sajó András, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2011. február 8-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (33807/07. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Lantos Iván („a kérelmező”) 2007. július 31-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Höltszl Lipót Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2010. február 9-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelmet három bíróból álló Tanácsra szignálták ki.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1939-ben született és Budapesten él.

5. 1994. december 20-án a kérelmező édesanyja kórházban elhunyt. 2000 áprilisában a kérelmező kártérítési pert indított a kórház, annak vezetője, édesanyjának kezelőorvosa, s – végül – egy ápolónő ellen, édesanyja kezelésével összefüggésben a kérelmező privátszféra védelméhez fűződő joga megsértésének megállapítását és azt kérve a bíróságtól, hogy kötelezze az alpereseket az édesanyja kezelésével kapcsolatos egészségügyi dokumentumok kérelmező részére történő kiadására.

6. 2002. február 26-i közbenső ítéletében a Pesti Központi Kerületi Bíróság elutasította a kérelmező nem vagyoni kártérítés iránti igényét. Az ítéletet a Fővárosi Bíróság 2002. november 21-én hatályon kívül helyezte.

7. A megismételt eljárás során az egyik alperes 2002. december 22-én elhunyt. Az eljárás ezen részét illetően a Kerületi Bíróság a jogutódok megállapításáig az eljárás félbeszakadását állapította meg.

8. 2003. június 19-én a Kerületi Bíróság részben helyt adott a kérelmező keresetének. Az ítéletet azonban a Fővárosi Bíróság megváltoztatta, amikor 2004. január 13-án elutasította a kérelmező keresetét, megállapítva – többek között –, hogy a kérelmező nem tudta bizonyítani, hogy egy nagy fontosságának állított, számítógépes tomográfiával készült felvétel – ha egyáltalán létezett – az alperes kórház birtokában volt.

9. Ezt követően az eljárás csak azon orvossal szemben folytatódott, aki a kérelmező édesanyjának kezelőorvosa volt. Mivel ez az orvos időközben elhunyt (ld. fenti 7. bekezdés), jogutódja 2005. január 3-án lépett perbe. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2005. november 4-én ebben a vonatkozásban elutasította a kérelmező keresetét, s az ítéletet a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa 2007. február 21-én jogerősen helyben hagyta. A bíróságok – többek között – megállapították, hogy az adott körülmények között a néhai orvos és jogutódja nem tartozott személyes felelősséggel, s hogy mindenesetre az alperes kórház (amely tekintetében a kérelmező keresete már korábban elutasításra került, ld. fenti 8. bekezdés) nem lehetett a szóban forgó felvétel kiadására kötelezni, mivel a felvételt egy másik intézetben készítették, és ott őrizték. Az ítéletet 2007. április 5-én kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

10. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak 2000. április 17-én kezdődött és 2007. április 5-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten hat évig és tizenegy hónapig tartott.

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. A kérelmező az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése alapján az eljárás kimenetelét is panaszolta. Amennyiben a kérelmező panasza úgy

értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság úgy találja: az ügyiratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak voltak vagy, hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen volt. Továbbá, a Bíróság meggyőződött arról, hogy a bíróságoknak a szóban forgó orvosi iratok, különösen a számítógépes tomográfiával készült felvétel kiadásával kapcsolatos megállapításai az önkényesség semmilyen jelét nem mutatják, különösen arra a tényre figyelemmel, hogy a kérelmező soha nem kérte a kiadást attól a kórháztól, ahol a felvételt ténylegesen készítették. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

14. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 25000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s ilyen címen 2400 eurót ítél meg számára.

15. A kérelmező további 2652 eurót követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdést illetően. A birtokában lévő információkra és esetjogára figyelemmel a Bíróság 500 euró megítélését tartja ésszerűnek a különböző címeken felmerült költségek megtérítésére a jogi képviselő által nem képviselt kérelmező számára.

16. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;

2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;

3. *Megállapítja*:

(a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára

(i) nem vagyoni kár tekintetében 2400 (kétezer-négyszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,

(ii) költségek és kiadások tekintetében 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét

kell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2011. március 1-jén, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Ireneu Cabral Barreto
Elnök